

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 764/2026
24.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Уроша Јовановића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 бр.95/2026 од 07.05.2026. године, у седници већа одржаној дана 24. јуна 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Уроша Јовановића, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 бр.95/2026 од 07.05.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К бр.81/2025 од 10.03.2026. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци.

Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, у износима наведеним у изреци пресуде, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а оштећена ББ је упућена на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.95/2026 од 07.05.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Уроша Јовановића, а пресуда Основног суда у Нишу К бр.81/2025 од 10.03.2026. године, потврђена.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Урош Јовановић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 бр.95/2026 од 07.05.2026. године, не наводећи законски основ, с тим што из образложења произилази да указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП и повреду закона из

члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијану пресуду, а предмет врати Вишем суду у Нишу на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву не опредељује ниједну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољеноа окривљенима преко бранилаца, већ у образложењу истиче да је изрека побијане пресуде неразумљива, противречна самој себи и разлозима одлуке, као и да постоји противречност у погледу вредности ствари које је окривљени критичном приликом одузео од оштећене, којим наводима указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП. Поред тога, у образложењу поднетог захтева бранилац окривљеног истиче да је побијаном пресудом погрешно утврђено чињенично стање и полемиче са постојањем умишљаја код окривљеног, истицањем да је суд олако одбацио одбрану окривљеног - да је сматрао да су предметни звучници и појачало напуштене ствари, те да суд није извео доказе о томе да ли је простор са ког су ствари одузете био јасно ограђен и обезбеђен, а којим наводима указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Најзад, бранилац окривљеног у образложењу захтева истиче да је одлука о кривичној санкцији, односно казни затвора од осам месеци, превисока и неадекватна, и поред раније осуђиваности окривљеног, уз истицање да је суд дао „премали значај“ олакшавајућим околностима, којим наводима указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како наведене повреде закона – битне повреде из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, повреда закона из члана 440. ЗКП и повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају законске разлоге због

којих је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног а на основу одредбу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донета је одлука у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић